ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΜΒΙΩΝ ΟΝΤΩΝ

Κείμενο για την πορεία ενάντια στη βιομηχανία κρέατος και γούνας 14/11/15 στη πλατεία Συντάγματος, ώρα 12:00

Η επιβολή των κρατών και η ανάπτυξη της μαζικής κοινωνίας συνοδεύτηκε μεταξύ άλλων και με το ιδεολόγημα του «ανθρωποκεντρισμού». Με βάση αυτό, οι άνθρωποι αρχικά του πολιτισμένου κόσμου της Δύσης, θεώρησαν τον φυσικό κόσμο σαν κάτι το οποίο μπορεί να υποταχθεί στην ανθρώπινη διάνοια και στον λόγο. Μέσα από την παρακαταθήκη του χριστιανισμού, τα μη ανθρώπινα όντα θεωρήθηκαν ότι υπάρχουν για να εξυπηρετούν τον άνθρωπο και μέσα από τη σκοπιά της επιστήμης ο κόσμος απομαγεύτηκε και αντικειμενοποιήθηκε για να εξυπηρετήσει την πρόοδο του πολιτισμού και της «ανθρωπότητας». Το πολιτισμένο «ανθρώπινο είδος» ορίστηκε σαν κάτι ανώτερο από τα άλλα ζώα και τον υπόλοιπο φυσικό κόσμο γενικότερα. Η βιόσφαιρα θεωρήθηκε σαν πρώτη ύλη προς εκμετάλλευση για το κτίσιμο μιας υποτιθέμενα ανώτερου τύπου κοινωνίας.

Η προπαγάνδα των κρατών, μέσω της μαζικής εκπαίδευσης βασίστηκε στις ιδέες του χριστιανισμού για την ανωτερότητα του ανθρώπου σε σχέση με την υπόλοιπη φύση. Επιπλέον η επιστημονική γνώση βρίσκεται σε συνάρτηση με την εξειδίκευση και τον καταμερισμό της εργασίας επιβεβαιώνοντας εν τέλει το ανθρωποκεντρικό ιδεολόγημα. Διαδίδεται ότι η λογική που φέρει το ανθρώπινο είδος το κατατάσσει ως κάτι το ανώτερο και γι' αυτό ο «άλογος» κόσμος μπορεί να θεωρηθεί σαν κάτι το υποδεέστερο, το ευτελές και το αναλώσιμο. Πάνω στην ιδέα αυτή, ότι ο άνθρωπος είναι ο κυρίαρχος της φύσης, έχει χτιστεί η δυστοπική συνθήκη που επικρατεί σήμερα.

Η άνοδος της επιστημονικής σκέψης τους προηγούμενους αιώνες, όπως και η βιομηχανική επανάσταση συσχετίζονται άμεσα με τον τερατώδη τεχνοπολιτισμό που αναπτύσσεται ραγδαία τις τελευταίες δεκαετίες. Οι θεσμοί του έχουν παγκόσμια διασύνδεση και αλληλεξάρτηση που μεταφράζεται σε εντεινόμενο έλεγχο, επιτήρηση και αιχμαλωσία έμβιων όντων. Η ζωή του πλανήτη υπόκειται στις ορέξεις αδηφάγων συμφερόντων και βρίσκεται πλέον υπό τη συνεχή απειλή οπλικών συστημάτων μαζικής καταστροφής. Τα σύγχρονα κράτη με τη χρήση των νέων τεχνολογιών καταφέρνουν να ελέγχουν και να ρυθμίζουν τις τεράστιες μαζικές κοινωνίες, τις ογκωδέστατες πόλεις και τις δαιδαλώδεις διαδικασίες της παραγωγής και της κατανάλωσης. Οι μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις ως γνωστόν δεν βρίσκονται σε μια ειρηνική κατάσταση. Πόλεμοι, προσφυγικές ροές και φτώχεια έρχονται σαν συνέπεια της ανάπτυξης του πολιτισμού και της ακραίας παγκοσμιοποίησης.

Η άγρια φύση δέχεται σωρηδόν πλήγματα για να ικανοποιηθούν τα μεγάλα συμφέροντα των πολυεθνικών εταιριών, των κρατών και κατ' επέκταση των μικρότερων ιδιωτικών κεφαλαίων. Η βιομηχανία κρέατος και γούνας, για την οποία καλέστηκε η συγκεκριμένη πορεία, δεν είναι οι μοναδικές βιομηχανικές δομές που εκμεταλλεύονται, εξοντώνουν και βασανίζουν μαζικά μη ανθρώπινα ζώα. Μπορούμε όμως να πούμε ότι η βιομηχανία κρέατος και γούνας είναι η πιο αιμοσταγής σε σχέση με τις υπόλοιπες δομές και διαδικασίες του βιομηχανικού πολιτισμού. Οι ζωολογικοί κήποι και τα πειραματικά εργαστήρια κάνουν παρόμοια βασανιστήρια. Τα αναπτυξιακά και ενεργειακά έργα, τα ορυχεία, τα εργοστάσια, οι μονοκαλλιέργειες και το δίκτυο μεταφορών μολύνουν και καθορίζουν τις ζωές των έμβιων όντων του πλανήτη. Οι αυτοκινητόδρομοι είναι ένα σφαγείο που λειτουργεί 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Μικρά και μεγάλα ζώα, οικόσιτα ή άγρια, γίνονται αποδέκτες της βίας των φονικών μηχανών του τεχνοπολιτισμού. Η διατροφή, οι μετακινήσεις και η ένδυση των πολιτισμένων ανθρώπων περνάνε μέσα από στρατόπεδα μαζικής εξόντωσης ζώων που αυτά τις ναζιστικής Γερμανίας και τα γκουλαγκ της ΕΣΣΔ ήταν μόνο μια μικρογραφία τους.

Όλες οι αξίες του πολιτισμού μπορούν να αναγνωστούν στα εργοστάσια μαζικού εγκλεισμού και σφαγής αναρίθμητων «ανώνυμων», «άλογων» και «άγνωστων» ζώων. Ο εγκλεισμός που έχει να κάνει με τα ανθρώπινα όντα έχει επεκταθεί επίσης σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό και είναι ο καθρέφτης της τεχνολογικής-ανθρωποκεντρικής και μαζικής κοινωνίας. Η επιτήρηση όσων βρίσκονται έξω από τα τείχη των φυλακών είναι πλέον ασφυκτική και εντείνεται ταχύτατα από τα τεχνολογικά συστήματα και την οικονομική εξάρτηση.

Οι υπάρχουσες διατροφικές και ενδυματολογικές συνήθειες είναι πολιτισμικά κατασκευασμένες και δεν έχουν να κάνουν με τη βιολογία και τη «φύση» του ανθρώπου. Η άβολη πραγματικότητα είναι ότι η μαζική κοινωνία τρέφεται με κρέας όχι τόσο από ουσιαστική ανάγκη αλλά από εμμονή, και αυτό είναι το κρέας που προέρχεται από τα σώματα ζώων που έζησαν αιχμάλωτα, που βασανίστηκαν και σφάχτηκαν από αγνώστους παραγωγούς για άγνωστους καταναλωτές. Η κατανάλωση κρέατος και ζωικών παραγώγων προωθείται από ένα σύνολο οικονομικών συμφερόντων που στηρίζουν επιπλέον τον κορμό του κρατικού μηχανισμού. Η παραγωγή κρέατος είναι ένα αιμοσταγές σύστημα, αλλεπάλληλης εξόντωσης ζώων με λιγότερη οικονομική απόδοση για να τραφούν ζώα που θα προσδώσουν περισσότερο κέρδος. Έτσι ένα τεράστιο μέρος από ό,τι υπεραλιεύεται από τους ωκεανούς, καταστρέφοντας τους, γίνεται ιχθυάλευρο για να τραφούν

αγελάδες, κότες και γουρούνια. Το ίδιο και ένα τεράστιο ποσοστό από την παραγωγή της εντατικής γεωργίας, που εμπεριέχει και γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες, διατίθεται για να τραφούν τα αιχμάλωτα ζώα τα οποία θα πουληθούν σαν κρέας ή θα παράγουν γάλα και τυρί για τις μάζες των καταναλωτών.

Η βιομηχανία κρέατος σαν μια τεράστια μηχανή αντιμετωπίζει τα έμβια όντα ως παραγωγικούς συντελεστές, δηλαδή μικρότερες μηχανές που παράγουν προϊόντα. Αγνοώντας την ελεύθερη φύση των ζώων, την ανάγκη τους να ζουν χωρίς το στρες που προκαλούν τα κλουβιά, χωρίς την βίαιη πρόσληψη αντιβιοτικών, χωρίς την επιβολή τεχνητής γονιμοποίησης και την ανάγκη τους να τρέφονται με φυσική τροφή και όχι με επεξεργασμένα άλευρα από άλλα ζώα, η παραγωγική διαδικασία και οι άνθρωποι που την διοικούν επιδιώκουν να κάνουν τα ζώα παχύσαρκα για να αποδώσουν κέρδος.

Η κτηνοτροφία είναι ένας βασικός τομέας της παραγωγής που προσεγγίζεται επιστημονικά και στελεχώνεται με προσωπικό από διάφορα πανεπιστημιακά τμήματα. Η παραγωγή κρέατος, γάλακτος, τυριών και αυγών γίνεται με ορθολογικό προγραμματισμό και οργάνωση με τη χρήση ψυχρών εργοστασίων με αλυσίδες παραγωγής-σφαγής, εκκόλαψης, εκτροφής, αρμέγματος και αναπαραγωγής. Τα έμβια όντα υποχρεούνται να ζήσουν μια ζωή αβίωτη και να σφαχτούν εν τέλει από τα αλυσοπρίονα, τις ηλεκτρικές λεπίδες και τα ηλεκτροσόκ. Πρόκειται για ένα αδίστακτο σύστημα που νομιμοποιείται από τα κράτη στο όνομα της καλής διαχείρισης, της αποτελεσματικότητας της παραγωγής, της μεγιστοποίησης του κέρδους και των λεγόμενων δικαιωμάτων των ζώων.

Η βιομηχανία γούνας και δέρματος εκμεταλλεύεται ένα σύνολο από ζωικά είδη, τα οποία εκτρέφει ή απαγάγει από το φυσικό τους βιότοπο. Ο εγκλεισμός, το γδάρσιμο και η απόσπαση της γούνας εν ζωή είναι κλασσικές διαδικασίες της γουνοποιίας. Τα δεκάδες μαγαζιά που βρίσκονται στην Αθήνα υποδηλώνουν ότι το γουνεμπόριο συντηρείται από πολλούς καταναλωτές. Η μόδα και το θέαμα αξιολογούνται ως σημαντικότερα εις βάρος των έμβιων όντων που σκοτώνει η βιομηχανία γούνας. Τα προϊόντα που εμπορεύονται τα εν λόγω μαγαζιά απευθύνονται σε άτομα που ζουν σε αστικά περιβάλλοντα και τα οποία επιθυμούν να επιδείξουν το κύρος τους φορώντας τη γούνα άγριων ζώων. Η ηθελημένη άγνοια και αδιαφορία από τους καταναλωτές, για τον τρόπο που λειτουργεί η παραγωγική διαδικασία, είναι δείγμα της γενικευμένης αποξένωσης του πληθυσμού της κοινωνίας από το φυσικό κόσμο.

Ως πολιτισμικό γεγονός, η μαζική εκμετάλλευση των ζώων, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με απομονωμένες ατομικές-καταναλωτικές επιλογές, αλλά χρειάζεται συνολική προσέγγιση του ζητήματος και δράση ενάντια στη κυριαρχία συνολικά. Στην προοπτική της ολικής απελευθέρωσης έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα σύνολο από θεσμούς και ιδεολογίες που συντηρούν την αιχμαλωσία έμβιων όντων και καταστρέφουν τη βιόσφαιρα. Το πλέγμα της κυριαρχίας βρίσκεται σε αλληλεξάρτηση και έχει τις καταβολές του στη συστηματοποιημένη εξημέρωση του φυσικού κόσμου, τη δόμηση του πολιτισμού και του κράτους. Για αυτούς τους λόγους ως κινηθούμε ενάντια σε ό,τι στερεί την ελευθερία και καταστρέφει τη βιόσφαιρα δυναμώνοντας τον αγώνα για την αναρχία και απορρίπτοντας την τεχνολογική δυστοπία.

Το πρόταγμα της ολικής απελευθέρωσης στην εποχή της μαζικής αιχμαλωσίας

Οι θεσμοί της μαζικής κοινωνίας διαμόρφωσαν έναν ανθρωπολογικό τύπο και έναν τρόπο ζωής εχθρικό προς το φυσικό κόσμο και την ελευθερία. Το πολίτευμα της μαζικής δημοκρατίας και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, σε συνδυασμό με τη βιομηχανική και οικονομική ανάπτυξη έπαιξαν σημαντικό ρόλο για την οικοδόμηση του ανθρωποκεντρικού συστήματος μαζικού επιπέδου που επικρατεί σήμερα. Ο σύγχρονος άνθρωπος των βιομηχανικά ανεπτυγμένων κρατών είναι συνήθως ένας εξειδικευμένος παραγωγός, καταναλωτής και πολίτης. Αυτός ο τύπος ανθρώπου κινείται σε ένα περιβάλλον που το καθορίζουν οι νόμοι του κράτους. Βασικό χαρακτηριστικό αυτής της συνθήκης είναι το χάσμα που υπάρχει μεταξύ της μαζικής κοινωνίας και του φυσικού κόσμου. Η συνεχής πρόοδος της τεχνοεπιστήμης τροφοδοτεί την ιδιώτευση, την ατομική ιδιοκτησία, διογκώνοντας την παραγωγή και την κατανάλωση.

Το πρόταγμα της ολικής απελευθέρωσης και της αναρχίας βρίσκεται απέναντι σε ό,τι περιφράσσει και μολύνει τη γη και σε ό,τι κρατάει έγκλειστα τα έμβια όντα. Σε αντίθεση με τις ιδεολογίες που ορίζουν την μαζική κοινωνία και τη βιομηχανοποίηση ως φυσικές συνθήκες, διαπιστώνουμε εύκολα ότι δεν ισχύει αυτό. Τα σφαγεία, τα ορυχεία, τα κράτη, τα σουπερμάρκετ, τα σύνορα και οι μεταναστευτικές ροές είναι συνθήκες και θεσμοί που αναπαράγονται στα πλαίσια του συστηματοποιημένου ελέγχου και επιβολής.

Τα εργοστάσια μαζικού εγκλεισμού, οι φυλακές και τα κλουβιά είναι κατασκευές που επιβάλλουν άνθρωποι που βρίσκονται εντός του κανονιστικού πλαισίου της κρατικής μηχανής. Η μαζική εξόντωση εκτρεφόμενων έμβιων όντων υπάρχει την ίδια στιγμή, που πολλά είδη ζώων και φυτών εξαφανίζονται, λόγω της ανάπτυξης της βιομηχανικής παραγωγής και της μαζικής κοινωνίας.

Αρνούμενοι τους ρόλους που μας επιβάλλει το τεχνικό πλέγμα της κυριαρχίας, επιλέγουμε την προάσπιση του φυσικού κόσμου που είναι αναπόσπαστο μέρος του αγώνα για την αναρχία, αφού μόνο εκεί μπορούν να υπάρξουν ελεύθερες συνθήκες διαβίωσης. Τα έμβια όντα δεν είναι το μελλοντικό μενού μας, ούτε οι φυλακισμένοι σκλάβοι μας και η γη δεν είναι η αρένα και η πίστα για την πρόοδο και τις μηχανές του πολιτισμού. Αυτές οι αντιλήψεις ανήκουν σε όσους διατηρούν ακόμα φυλακές μέσα στις συνειδήσεις τους.

Συναντήσεις αναρχικών ενάντια σε κάθε μορφή εγκλεισμού και την καταστροφή της βιόσφαιρας από την κυριαρχία

synantiseis.a@espiv.net